

Άρθρ. 102.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας παύει, καὶ διαλύεται αὐτοδικαίως, ἅμα παρέλθωσι τρεῖς μῆνες, ἀφ' ἧς ἡ Σύγκλητος ὁρίσῃ ὁ Βασιλεὺς τὸν τοῦ Συντάγματος ὄρκον ἢ καὶ πρὶν τῶν τριῶν μηνῶν, ἐν πρὸ τῆς λήξεως τοῦτον συγκροτηθῇ ἡ πρώτη Βουλευτικὴ Σύνοδος.

Άρθρ. 103.

Οἱ οἱ Νόμοι καὶ τὰ Διατάγματα, καθ' ὅσον ἀντιβαίνουν εἰς τὸ παρὸν Σύνταγμα, καταργοῦνται.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Άρθρ. 104.

Ἡ πρώτη Βουλευτικὴ Σύνοδος θέλει συγκροτηθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος.

Άρθρ. 105

Δι' ἰδιαιτέρων Νόμων, καὶ ὅσον ἔνεστι ταχύτερον, πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τῶν ἐξῆς ἀντικειμένων.

- α) Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἐπισκοπῶν τοῦ Κράτους, τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν πρὸς συντήρησιν τῶν κληρικῶν, ἀναλόγως μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ χαρακτῆρός των, καὶ περὶ τῶν ἱερῶν καταστημάτων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς λειτουργούντων ἢ μοναζόντων.
- β) Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.
- γ) Περὶ τῆς διαθέσεως καὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, καὶ περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ ἀποστέσεως τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν χρεῶν.
- δ) Περὶ τοῦ τύπου.
- ε) 1) Περὶ βελτιώσεως τοῦ φορολογικοῦ συστήματος,
2) Περὶ ἀπλοποιήσεως τῆς ὑπηρεσίας, τῆς δικαστικῆς νομοθεσίας καὶ πάσης ἄλλης ἐν γένει.
- ς) Περὶ τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων πρὸς διεκδικασιν τῶν ἐγκλημάτων τῆς πειρατείας καὶ ναυταπάτης.
- ζ) Περὶ ὀργανισμοῦ ἔθνοφυλακτικῆς.
- η) Περὶ στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς νομοθεσίας.
- θ) Περὶ ἐμφυχώσεως τῆς γεωργίας, βιομηχανίας, ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας.
- ι) Περὶ ὀριστικῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπαλλήλων.

Άρθρ. 106.

Τὸ παρὸν Σύνταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, ἅμα ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. Τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὀρεῖται νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὸ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν μετὰ τὴν ὑπογραφήν.

Άρθρ. 107.

Ἡ τήρησις τοῦ παρόντος Συντάγματος ἀραιοῦται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ,
Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Δ. Ν. Δρόσος, Κ. Θ. Κολοκοτρώνης, Γ. Αἰνιάν,
Γ. Δοκός.

Οἱ π.ληρ. ἐπίσημοι

Ἄγιου Πέτρου.

Ματθαῖος πρωτοπνεῦ, Α. Κωνδίκης.

Αγραίων.

Νίκος Θεῖου, Κ. Γαλῆς, Αναγ. Ζωρογιαννίδης, Δ. Ζώτος.

Ἀθηνῶν.

Μακρινγιάννης, Δ. Καλλιπρονᾶς, Στ. Βλάχος. Κ. Βριζάκης.

Αἰγίνης.

Γεώργιος Λογιοτατῆς, Α. Μακρίλλος.

Αἰγίου.

Αναστάσιος Δόντος.

Ἀμφίσσης.

Ν. Πανουρίδης, Γ. Παππᾶ Πλιόπουλος, Γ. Πετρόπουλος.

Ἀνατολικῶν.

Δημήτριος Βούλης, Παναγιώτης Σωτηρόπουλος.

Ἀνδριζαίνης (Φαναρίου).

Τζανέτος Χρηστόπουλος, Δημῶς Κανελλόπουλος.

Ἀνδρου.

Αντώνιος Μπερῆς, Ν. Γούναρης.

Ἀνδρούτης.

Κωνσταντῖνος Α. Λιμπερόπουλος, Ζ. Πέτροβας.

Ἀνδρουδίστης.

Γρηγόριος Πατριαρχαῖας.

Ἀργους.

Χρήστος Βλάσης, Δημήτριος Πετρόπουλος.

Ἀποκοῦρου.

Γεώργιος Βασιλόπουλος, Δημῶς Ταρκαζίκας.

Ἀρκαδίας.

Ν. Πονηρόπουλος, Α. Γρηγοριάδης, Ιωάννης Τομαρᾶς, Α. Παπατζώρης.

Ἀρτινῶν.

Ιω. Κομπότης, Αναγνώστης Α. Μόστρας.

Ἀττικοποταμιῶν.

Ι. Αντ. Σωμάκης, Χρ. Χ. Πέτρου.

Ἀταλάντης.

Σ. Β. Τριχᾶς, Χρηστόδουλος Δημητρίου.

Βλαχῶν.

Γαλάνης Μαγαπάνου, Κωνσταντῖνος Σταΐκου.

Βονίτης.

Θ. Γρίβας.

Βολγάρων, Σέρβων καὶ Θρακῶν.

Χατζῆ Χρήστος.

Βάλτου.

Ἀνδρέας Ἰσκιος.

Γαλαξιδίου.

Μελτιάδης Πρίμας, Σπυρίδων Λογοθετόπουλος.

Γαστούνης.

Χρότης Σισίνης, Ἰω. Αναγνωστόπουλος, Ν. Ι. Σισίνης,

Π. Χαλκίόπουλος.

Γουθίου.

Τζανετάκης Γρηγοράκης, Π. Α. Γρηγοράκης.

Ἐμπλακίων.

Γ. Α. Πετρόπουλος, Χρ. Οἰκονομίδης.

Ἰσκιουπόλεως.

Ἰω. Παρίδης, Π. Γερμανόπουλος.

Ζητουνίου.

Γ. Δουβουνιώτης, Δρ. Μανσόλας.

Ζυγοῦ Αἰτωλίας.

Ρ. Τζιόρτζης.

Ζυγοῦ Σπάρτης.

Π. Μαυρομιχάλης, Στέφανος Χριστίδης.

Ἠπειρωτῶν.

Κούστας Μάκος, Χ. Κλονάκης, Λέων Μαλᾶς, Εἰ. Σίμος.

Θεσσαλῶν.

Χρ. Πετρόπουλος, Ἰω. Βελάντζας, Ελ. Σχινᾶς, Κ. Αξελός.

Θηβῶν.

Σ. Μήλιος, Β. Θεαγένης.

Ἰου.

Στέφανος Βαλέττας, Δημήτριος Γαβρᾶς.

Καλαβρύτων.

Ἰωάννης Ζαΐμης, Ν. Πατριάρχης, Κ. Ζωγράφος, Λανας.

Χαραλάμπης, Σωτ. Θεοχαρόπουλος.

Καλαμῶν.

Α. Μαυρομιχάλης, Κωνσ. Ἀθ. Κυριακός.

Καρπενήσιου.

Α. Γ. Σπυρίδης, Μ. Α. Σπυρίδης.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 5.

1874.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Μαρτίου.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν·

1. Τὸ σχέδιον τοῦ Συντάγματος τὸ ὁποῖον συζητηθὲν ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐπαρουσιάσθη εἰς ἡμᾶς τὴν 21 Φεβρουαρίου ε. ε. παρὰ τῆς ἐπὶ τούτου σταλείσης παρὰ τῆς Συνελεύσεως Ἐπιτροπῆς.

2. Τὰς ἐπὶ τοῦ σχεδίου τούτου γενομένας παρ' ἡμῶν παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου ε. ε. Διαγγέλματος ἀνεκοινώσαμεν πρὸς τὴν Συνέλευσιν.

3. Τὰς ἐπὶ τινων τῶν παρατηρήσεων τούτων εὐχὰς τῆς Συνελεύσεως, τὰς ὁποίας διὰ τῶν Ἀντιπροέδρων αὐτῆς καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκοινοποίησε πρὸς ἡμᾶς τὴν 4 Μαρτίου ε. ε. καὶ

4. Τὴν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν πρὸς τὴν Συνέλευσιν διακοίνωσιν ἡμῶν, δι' ἧς ἀπεδέχθημεν τὰς παρ' αὐτῆς ἐκφραθείσας εὐχὰς.

Ἀποῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω, συνωμολογήθη μετὰ τῶν ἡμῶν καὶ τῶν πληρεξουσίων τοῦ ἔθνους τὸ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

α) Να δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ Πολιτικὸν Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ὡς ἔπεται·

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐν Ὁνόματι τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος.

Περὶ Θρησκείας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ τῆς ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, πᾶσα δὲ ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἀνεκτὴ, καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Νόμων, ἀπαγορευομένου τοῦ προσηλυτισμοῦ, καὶ πάσης ἄλλης ἐπεμβάσεως κατὰ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κεφαλὴν γνωρίζουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπάρχει ἀναποσπᾶστος ἡνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μεγάλης καὶ πάσης ἄλλης ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τηροῦσα ἀπαράλλάκτως ὡς ἐκείναι τοὺς τε ἱεροὺς, ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνας καὶ τὰς ἑαυτῆς παραδόσεις, εἶναι δὲ αὐτοκέφαλος, ἐνεργοῦσα ἀνε-

ξαρτήτως πάσης ἄλλης ἐκκλησίας τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς δικαιώματα, καὶ διοικεῖται ὑπὸ ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιερέων.

Περὶ τοῦ δημοσίου δικαίου τῶν Ἑλλήνων.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ Νόμου καὶ συνεισφέρουσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια ἔαρη, ἀναλόγως τῆς περιουσίας των· μόνοι δὲ οἱ πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλα τὰ δημόσια ἐπαγγέλματα.

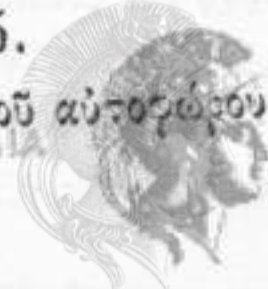
Πολῖται εἶναι ὅσοι ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσωσι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ἀπαραβίαστος· οὐδεὶς καταδιώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται, ἢ ἄλλως πῶς περιορίζεται, εἰμὴ ὅπότεν καὶ ὅπως ὁ Νόμος ὀρίζει.

Ἄρθρ. 5.

Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ αὐτοφώρου ἐγκλήματος

Άρθρ. 45.

Ἐν περιπτώσει χρείας τοῦ ἑθνικοῦ, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία, εἰς ἓν συνεργόμενοι, ἐκλέγουσι προσωρινῶς Ἀντιβασιλέα πολίτην Ἕλληνα τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος· τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐνεργεῖ ὑπὸ τὴν εὐθύνην του, ἐν ὀνόματι τοῦ ἔθνους, τὴν Συνταγματικὴν Βασιλικὴν ἐξουσίαν μέχρι τῆς ὀρκωμοσίας τοῦ Ἀντιβασιλέως. Ἐντὸς δὲ δύο μηνῶν, τὸ βραχύτερον, ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἰσάριθμοι τῶν Βουλευτῶν ἀντιπρόσωποι, οἵτινες εἰς ἓν μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας συνεργόμενοι, ἐκλέγουσι τὸν Βασιλέα διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου.

Περὶ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Άρθρ. 46

Οὐδεὶς δύναται νὰ ᾖ συγχρόνως Βουλευτὴς καὶ Γερουσιαστὴς.

Άρθρ. 47.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν πρώτην τοῦ Νοεμβρίου μηνός, ἐκτὸς ἂν ὁ Βασιλεὺς τὰς συγκαλέσῃ πρότερον, ἢ ἀναβάλῃ τὴν ἐναρξίν των κατὰ τὰ ἄρθρα 30 καὶ 31 τοῦ παρόντος Συντάγματος. Ἡ διάρκεια ἐκάστης Συνόδου δὲν δύναται νὰ ᾖ βραχυτέρα τῶν δύο μηνῶν.

Άρθρ. 48.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνεδριάζουν δημοσίᾳ· δύναται ὅμως νὰ διασκεπτόνται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἡ μὲν Βουλὴ, κατ' αἵτησιν δέκα, ἡ δὲ Γερουσία, πέντε ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν· μετὰ ταῦτα ἀποφασίζουσι κατὰ πλειοψηφίαν, ἂν ἡ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος συζητήσις πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς δημοσίαν συνεδρίαν.

Άρθρ. 49.

Οὔτε ἡ Βουλὴ οὔτε ἡ Γερουσία δύναται νὰ συζητήσωσι καὶ ἀποφασίσωσι τι ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦλάχιστον τοῦ ἡμίσεος πλέον ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτῶν.

Ἐν περιπτώσει διχοψφίας ἡ πρότασις, περὶ ἧς ὁ λόγος, ἀπορρίπτεται.

Άρθρ. 50.

Οὐδεὶς αὐτόκλητος ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας διὰ ν' ἀναφέρῃ τι προφορικῶς ἢ ἐγγράφως· ἀναφοραὶ ὅμως παρουσιάζονται διὰ τινος Βουλευτοῦ ἢ Γερουσιαστοῦ, ἢ παραδίδονται εἰς τὰ γραφεῖα.

Ἡ τε Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀποστέλλωσιν εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς τὰς διευθυνόμενας πρὸς αὐτὰς ἀναφοράς, οἵτινες εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δίδωσι διασαφήσεις, ὡςάκις ζητηθῶσιν.

Άρθρ. 51.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνεδριάζουν ἰδίᾳ, ἡ μὲν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἡ δὲ ἐν τῷ Συνεδρίῳ αὐτῆς.

Μόνον δὲ, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐναρξέως τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου καὶ ὡςάκις τὸ Σύνταγμα ὀρίζει, συνέρχονται ὁμοῦ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ.

Άρθρ. 52.

Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται οὐδ' εἰσπράττεται, ἐὰν προηγουμένως δὲν ψηφισθῇ παρὰ τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ κυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

Άρθρ. 53.

Κατ' ἔτος ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία ψηφίζουν τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀποφασίζουσιν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ.

Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ

σημειῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν.

Άρθρ. 54.

Οὐδεμίᾳ σύνταξις ἢ ἀμοιβῇ δίδεται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἄνευ Νόμου.

Άρθρ. 55.

Βουλευτὴς ἢ Γερουσιαστὴς δὲν καταδιώκεται, οὐδ' ὁπωσδήποτε ἐξετάζεται, ἔνεκα γνώμης ἢ ψήφου, δοθείσης παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν του καθηκόντων.

Άρθρ. 56.

Βουλευτὴς ἢ Γερουσιαστὴς, διαρκούσης τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, δὲν καταδιώκεται, συλλαμβάνεται ἢ φυλακίζεται, ἄνευ ἀδείας τοῦ σώματος εἰς ᾧ ἀνήκει· τοιαύτη ἀδεία δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ κηκυργήματα.

Προσωπικὴ κράτησις δὲν ἐνεργεῖται κατὰ Βουλευτοῦ ἢ Γερουσιαστοῦ, διαρκούσης τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, τέσσαρας ἐβδομάδας πρὸ τῆς ἐναρξέως καὶ τρεῖς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς.

Άρθρ. 57.

Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταὶ ὀμνύουν πρὸ τῆς ἐναρξέως τῶν καθηκόντων αὐτῶν τὸν ἐξῆς ὅρκον·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίας καὶ ἀδικιέρτου »
« Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους »
« τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου. »

Ὁ ὅρκος δίδεται, παρὰ μὲν τῶν Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, παρὰ δὲ τῶν Γερουσιαστῶν ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῆς Γερουσίας, εἰς δημοσίαν συνεδρίαν.

Άρθρ. 58.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία προσδιορίζουν διὰ κανονισμοῦ πῶς ἐκάστη αὐτῶν θέλει ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά της.

Περὶ τῆς Βουλῆς.

Άρθρ. 59.

Ἡ Βουλὴ σύγκειται ἐκ Βουλευτῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς Νόμον.

Άρθρ. 60.

Οἱ Βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ἔθνος καὶ ὄχι μόνον τὴν ἐπαρχίαν ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται.

Άρθρ. 61.

Ὁ περὶ ἐκλογῆς Νόμος προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν Βουλευτῶν, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ· πῶποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ᾖ ἐλάσσων τῶν ὀγδοήκοντα.

Άρθρ. 62.

Οἱ Βουλευταὶ ἐκλέγονται κατὰ τριετίαν.

Άρθρ. 63.

Διὰ νὰ ἐκλεχθῇ τις Βουλευτὴς ἀπαιτεῖται, νὰ ᾖ πολίτης Ἕλληνα, ἐγκαταστημένος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπολαμβάνων τὰ ἀστυκὰ καὶ πολιτικὰ δικαιώματα, ἔχων συμπληρωμένον τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ πρὸς τοῦτοις τὰ παρὰ τοῦ Νόμου τῶν ἐκλογῶν ἀπαιτούμενα προσόντα.

Άρθρ. 64

Βουλευταὶ, διοριζόμενοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἑμμισθον ὑπηρεσίαν καὶ δεχόμενοι αὐτὴν, παύουν αὐτὴν

Καριστίας.

 Σπυρίδων Καλογερόπουλος, Κωνσταντῖνος Ζέρβας, Β. Νικο-
λῆδης, Α. Π. Ἰωάννου.

Καρυταίνης.

 Α. Πλαποῦτας, Γ. Α. Αντωνόπουλος, Β. Δημητράκοπουλος
Κωνσταντῖνος Δελιγιάννης, Νικόλαος Μπούκουρας.

Κασσίου.

Νικόλαος Γρηγοριάδης, Νικόλαος Ἰουλίου.

Κέας.

Σπυρίδων Πάγκαλος, Δ. Κυριακίδης.

Κορίνθου.

 Γεώργ. Νοταρᾶς, Ἀριστείδης Ῥέντης, Α. Πρωτοπαπᾶς,
Γεώργιος Ἰωάννου, Ἀναγνώστης Ἐλευθερίου.

Κορώνης.

Γεώργιος Μπάστας, Μιχαὴλ Γ. Σχινᾶς.

Κραβυθίου.

Ἰω. Φαρμάκης, Μ. Ἰω. Μιχαλόπουλος.

Κρητῶν.

 Δημήτριος Καλλέργης, Νικόλαος Καλλέργης, Νικόλαος
Ῥενιέρης, Π. Ζερβουδάκης, Στρατῆς Δελιγιαννάκης, Γ. Πεζα-
νός, Ἰάκωβος Κουμῆς, Δημήτριος Χρυσαφάπουλος.

Λαγύας.

Μ. Γουνελῆς.

Λεβαδείας.

 Εμ. Σπυρίδωνος, Αντώνιος Γεωργαντᾶς, Στάμος Ι. Νάκος,
Ἰω. Σωληναράς.

Λεονταρίου.

 Νικητῆρας Σταματέλοπουλος, Ἀριστείδης Αναγνωσταρᾶς,
Χ. Μιλιάνης, Ἰω. Ν. Φλέσσας.

Λεωνιδίου.

Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχλος.

Λοιδωρικού.

Ἀναστάσιος Λοιδωρῆς, Ἰωάννης Σιχαράς.

Μαΐνης.

Νικόλαος Πιεράκος, Δ. Πουλικάκος.

Μακεδόνων.

 Α. Πάικος, Δικραντῆς Ν. Ὀλύμπιος, Δ. Τσάμης Καρα-
τάσος, Κωνσταντῖνος Δόσιος.

Μελανδρόνου.

Χαράλαμπος Παππαπολίτης, Αναγ. Σταματόπουλος.

Μαλεβρίου.

Ἰλίας Δημητρακαράκος.

Μεγαρίδος.

Μελέτης Χ. Μελέτης, Γ. Οἰκονόμου.

Μεθώνης.

Φ. Πουλόπουλος.

Μενδενίτης.

Γεώργιος Τερνιτζιώτης, Ἀναγνώστης Ἐγκολφόπουλος.

Μεσολογγίου.

Σπυρίδων Τρικούπης.

Μηλιάς.

Βενετσάνος Κυβέλος.

Μικρομάνης.

Εὐστάθιος Παπασταθόπουλος.

Μιστρά.

 Π. Μπαρπιτζιώτης, Νικόλαος Κορφωτιάκης, Ἐμμ. Μελε-
τόπουλος, Σπυρίδων Κοπανίτσας.

Μυκόνου.

Μ. Σολωμός, Γ. Γρυπάρης.

Μονεμβασίας.

Ἰωάννης Κρανίδης, Κυριακός Δ. Χαρχῆς.

 β) Παραγγέλλομεν ἀπάσας τὰς Δικαστικὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς τοῦ Κράτους Ἀρχὰς, καὶ πάντας, νὰ
τηρῶσιν ἀπαρκαλεῦτως τὸ παρὸν Πολιτικὸν Σύνταγμα.

 γ) Τὸ ἡμέτερον Ἰπουργικὸν Συμβούλιον θέλει προσυπογράψει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν, ἐπιτιθεμένης καὶ
τῆς μεγάλης τοῦ Κράτους Σφραγίδος.

 Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ τετάρτου ἔτους μετὰ
Χριστὸν, καὶ δωδεκάτου τῆς ἡμετέρας Βασιλείας.

ΟΘΩΝ.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, ΑΝΑΡ. ΔΟΝΤΟΣ, ΑΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ.

Νάξου.

Μανουὴλ Ζανετῆς, Μ. Μαρκοπολίτης.

Ναυπακτο-Βενετίκου.

Ἀναγνώστης Κίτζου, Π. Ἀλεξίου, Σπύρος Πασαπόρτης.

Ναυπλίας (πόλεως).

Σπ. Παπαλεξόπουλος, Π. Γ. Ῥόδιος.

Ναυπλίας (ἐπαρχίας).

Μιχαὴλ Ἰατρός.

Νεοκίστρου.

Ν. Οἰκονομίδης, Α. Βάνγκαλης.

Νησίου.

Π. Καλαμαριώτης, Π. Δαχρῶτης.

Ξηρομέρου.

Ν. Μαυρομάτης, Ν. Τσέλιος.

Ξηροχωρίου.

Βαπτιστῆς Δρόσος, Δ. Βιρβίλης.

Πάρου.

Ζώρξης Μαυρογένης, Δ. Π. Δημητράκοπουλος.

Πατρῶν.

Α. Λόντος, Κ. Τσεριλίδης, Κ. Κωνσάκης, Α. Καλαμογδάρτης.

Πόρου.

Κωνσταντῖνος Λογοθέτης, Γεώργιος Ν. Κρεζῆς.

Πύργου.

Δημήτριος Λύγερινος, Λύσανδρος Βιλαέτης.

Σαλαμῖνος.

Ἀναγνώστης Καρνέσης, Α. Παπᾶ Νικολάου.

Σαρδηνῶν.

Α. Δουκούργος, Σταματῆς Γεωργιάδης.

Σαντορόνης.

Νικόλαος Γερασίμου Ἰγγλέσης, Θωμᾶς Σ. Μαρκεζίνης.

Σίφνου.

Ἰωάννης Πιτάρης, Ἰωάννης Βασιλείου.

Σκοπέλου, Σκιάθου κλ.

Α. Ἀποστολίδης, Δημήτριος Φαλιδῆς.

Σουλιωτῶν.

Κίτζος Τζαβέλας, Κ. Μπότσαρης.

Σπετσῶν.

 Βασίλειος Ν. Ὀρλῶφ, Ἀ. Ἀνδρουτσοῦ, Ἀνδριανὸς Α. Σω-
τερίου, Διομίδης Κυριακοῦ.

Σταυροπηγίου.

Χρ. Καπετανάκης, Π. Ι. Καπετανάκης.

Σύρου.

Ζ. Μαρχάκος, Α. Ῥενουάρδος.

Τήνου.

Ἰάκωβος Παζημάδης, Π. Ψάθης, Ν. Α. Βιτάλης.

Τριπόλεως.

 Β. Χριστακόπουλος, Γ. Ῥεβελιώτης, Γ. Παππαδόπουλος,
Ρ. Παλαμίδης.

Ὑδρας.

 Γεώργιος Κουντουριώτης, Γκίκας Γ. Γκιώνη, Δ. Στ. Μπου-
τούρης, Μ. Α. Τσαμαδός, Ἰω. Κ. Δαμιανός.

Ὑπάτης.

Εὐαγγέλης Μ. Κοντογιάννης.

Φουκᾶ (Σπάρτης).

Δ. Πετροπουλάκης.

Χαλκίδος.

Νικόλαος Κριεζιώτης, Ἰω. Οἰκονόμου, Α. Πετσάλης.

Χίου.

Νικόλαος Πρασακάκης, Γ. Γλαράκης.

Ψαρρίων.

Α. Μοναρχίδης, Κ. Κανάρης, Α. Γιαννιτζίης, Δ. Παπανικολῆ.

Άρθρ. 28.

Βασιλεὺς ἐκδίδει τ' ἀναγκαῖα Δικτάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων, δὲν δύναται δὲ ν' ἀναστείλῃ ποτὲ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν, μηδὲ νὰ ἐξαίρῃ τινὰ τῆς ἐκτέλεσεως τῶν.

Άρθρ. 29.

Βασιλεὺς κυρῶναι καὶ δημοσιεύει τοὺς Νόμους.

Άρθρ. 30.

Βασιλεὺς συγκαλεῖ τακτικῶς ἀπ' αὐτοῦ ἔτους τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, ἐκτάκτως δὲ, ὅσκις τὸ κῆρυξ εὐλογον. Κηρύττει αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τὴν ἐναρξιν καὶ λήξιν ἐκάστης βουλευτικῆς Συνόδου, καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύῃ τὴν Βουλὴν ἀπὸ τὸ περὶ διαλύσεως Δικτάγμα πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὴν συγκαλέσιν, τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς δύο, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

Άρθρ. 31.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀναβιάσῃ τὴν ἐναρξιν, ἢ νὰ διακόπῃ τὴν ἐξακολουθήσασιν τῆς ἐτσίης Βουλευτικῆς Συνόδου. Ἡ ἀναβολὴ ἢ ἡ διακοπὴ δὲν δύναται νὰ διαρκέσωσιν ὑπὲρ τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας, οὐδὲ ν' ἀνανεωθῶσιν ἐντὸς τῆς αὐτῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, ἄνευ τῆς συναίνεσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Άρθρ. 32.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χαρίξῃ, μεταβιάσῃ καὶ ἐλαττώσῃ τὰς παρὰ τῶν δικαστηρίων καταγνώσκομένας ποινάς, ἐξαίρουμένων τῶν περὶ Ὑπουργῶν διατεταγμένων· πρὸς δὲ καὶ νὰ χορηγῇ ἀμνηστίαν ἐπὶ τῇ εὐθύνῃ ὁλοκλήρου τοῦ Ὑπουργείου.

Άρθρ. 33.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπονέμῃ τὰ κανονισμένα πρεσβήρια, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ αὐτῶν Νόμου· δὲν δύναται ὅμως νὰ χορηγῇ τίτλους εὐγενείας καὶ διακρίσεως, οὐδὲ ν' ἀναγνωρίσῃ τιμωτοὺς, ἀπονειμμένους παρὰ ξένου Κράτους εἰς πολίτας Ἕλληνας.

Άρθρ. 34.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κόπῃ νομίσματα κατὰ τὸν Νόμον.

Άρθρ. 35.

Ἡ Βασιλικὴ χορήγησις προσδιορίζεται διὰ Νόμου, τοῦ ὁποίου ἡ διάρκεια δὲν περιορίζεται εἰς ῥητὸν χρόνον, καὶ ὅστις δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῇ, εἰμὴ μετὰ δεκάστιν.

Άρθρ. 36.

Ὁ Βασιλεὺς ὄθων, μετὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ παρόντος Συντάγματος, θέλει δώσει ἐνώπιον τῆς παρούσης Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τὸν ἀκόλουθον ὅρκον:

« Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαίρετου Τριᾶδος νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν Ἐθνικὴν αὐτονομίαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. »

Περὶ διαδοχῆς καὶ ἀντιβασιλείας.

Άρθρ. 37.

Τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ Συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα εἶναι διαδοχικά καὶ περιέρχονται εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος, κατὰ τάξιν πρωτοτοκίας.

Άρθρ. 38.

Ἐν ἐλλείψει γνησίου καὶ νομίμου ἀπογόνου τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος, τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ Συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα περιέρχονται εἰς τὸν ἐπόμενον ἀδελφόν του καὶ εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους αὐτοῦ, κατὰ τάξιν πρωτοτοκίας.

Ἐν περιπτώσει θανάτου καὶ τούτου, ἄνευ γνησίου καὶ νομίμου ἀπογόνου κατ' εὐθείαν γραμμὴν, τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ Συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα περιέρχονται εἰς τὸν ἐπόμενον ἀδελφόν του καὶ εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους αὐτοῦ, κατὰ τάξιν πρωτοτοκίας.

Άρθρ. 39.

Μὴ ὑπάρχοντος διαδόχου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁρισμένα, ὁ Βασιλεὺς διορίζει αὐτὸν μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐπὶ τούτῳ συγκαλούμενων, παρόντων τοὐλάχιστον τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν ἐκάστης, καὶ διὰ τῆς ψήφου τῶν δύο τρίτων τῶν παρόντων μελῶν.

Άρθρ. 40.

Πᾶς διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁρόνου ἀπαιτεῖται νὰ πρεσβεύῃ τὴν θρησκείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Άρθρ. 41.

Οὐδέποτε τὰ Στέμματα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Βουλγαρίας δύναται νὰ ἀνανεωθῶσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς καρχαλῆς.

Άρθρ. 42.

Ὁ Βασιλεὺς καθίσταται ἐνῆλιξ κατὰ τὸ δέκατον ὄγδον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ συμπληρωμένον. Πρὶν ἢ ἀναβῇ τὸν Ὁρόνον, ὁμνῶν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ὑπουργῶν, τῆς ἱερᾶς Συνόδου, τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ Γερουσιαστῶν καὶ Βουλευτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀνωτέρων ἀρχῶν, τὸν ἐν τῷ 36 ἄρθρῳ διαλαμβανόμενον ὅρκον. Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τὸ πολὺ ἐντὸς δύο μηνῶν τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, καὶ ἐπαναλαμβάνει τὸν ὅρκον ἐνώπιον τῶν Βουλευτῶν καὶ τῶν Γερουσιαστῶν συγκαλούμενων ἐπὶ τούτῳ.

Άρθρ. 43.

Ἐν περιπτώσει ἀποθιώσεως τοῦ Βασιλέως, ἐὰν ὁ διάδοχος ᾖ ἐνῆλιξ, ἢ ἀπὸν, καὶ δὲν ὑπάρχῃ Ἀντιβασιλεὺς ἤδη ὁρισμένος, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται ἄνευ συγκαλέσεως τὴν δεκάτην τὸ βραδύτερον ἡμέραν μετὰ τὴν ἀποθίωσιν τοῦ Βασιλέως· ἡ δὲ Συνταγματικὴ Βασιλικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ, μέχρι τῆς ὀρκωμοσίας τοῦ Ἀντιβασιλέως ἢ τῆς ἀφίξεως τοῦ διαδόχου.

Άρθρ. 44.

Ἐὰν, ἀποθιώσαντος τοῦ Βασιλέως, ὁ διάδοχος αὐτοῦ ᾖ ἐνῆλιξ, ἢ ἀπὸν, καὶ δὲν ὑπάρχῃ Ἀντιβασιλεὺς ἤδη ὁρισμένος, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται ὁμοῦ διὰ νὰ ἐκλέξωσιν ἐπίτροπον· ἐπίτροπος δὲ τότε μόνον ἐκλέγεται, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἐκ διαθήκης τοῦ ἀποθιώσαντος Βασιλέως, ἢ ὅταν ὁ ἐνῆλιξ διάδοχος δὲν ἔχῃ μητέρα, μένουσαν εἰς τὴν χρείαν τῆς ἡτις καλεῖται τότε εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ τέκνου τῆς αὐτοδικαίως.

Ὁ ἐπίτροπος τοῦ ἐνῆλικος Βασιλέως, εἴτε διορισθῇ διὰ διαθήκης, εἴτε ἐκλεγθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπαιτεῖται νὰ ᾖ πολίτης Ἕλλην τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος.

Ἰδιαιτέρως Νόμος θέλει κανονίσαι τὰ περὶ Ἀντιβασιλείας.

Βουλευτικήν Σύνοδον ἐκλέγει ἐκ τῶν ἰδίων μελῶν δύο Ἀντιπροέδρους καὶ δύο Γραμματεῖς.

Ἄρθρ. 79.

Οἱ Γερουσιασταὶ λαμβάνουσιν ἀποζημίωσιν πεντακοσίων δραχμῶν κατὰ μῆνα δι' ὅσον ἐκάστοτε διαρκέσωσιν αἱ νομοθετικαὶ ἢ δικαστικαὶ ἐργασίαι αὐτῶν.

Οἱ λόγῳ πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἄλλως πῶς μισθοδοτούμενοι Γερουσιασταὶ δὲν λαμβάνουσιν, εἰμὴ τὸ τυχὸν ἐλλείπον μέρος τῆς ἀνωτέρω ὁρισθείσης ἀποζημιώσεως.

Περὶ τῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρ. 80.

Οὐδεὶς ἐκ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας δύναται νὰ διορισθῇ Ὑπουργός.

Ἄρθρ. 81.

Οἱ Ὑπουργοὶ ψηφοροῦν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν τότε μόνον, ὅταν ᾖναι μέλη αὐτῶν. ἔχουσι δὲ εἴσοδον ἐλευθέρην εἰς τὰς συνεδριάσεις των καὶ ἀκούονται, ὡς ἂν ζητήσωσι τὸν λόγον. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι τὴν παρουσίαν τῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρ. 82.

Ποτὲ διαταγὴ τοῦ Βασιλέως ἐγγράφος ἢ προφορικὴ δὲν ἀπαλλάττει τῆς εὐθύνης τοὺς Ὑπουργούς.

Ἄρθρ. 83.

Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορῇ τοὺς Ὑπουργοὺς ἐνώπιον τῆς Γερουσίας, ἥτις δικάζει αὐτοὺς εἰς δημοσίαν συνεδρίαν. Δὲν λαμβάνουσι δὲ μέρος εἰς τὴν δίκην οἱ Γερουσιασταί, οἵτινες διορίσθησαν τυχόν, ἀφοῦ ἐπροτάθῃ ἢ εἰς δίκην εἰσχυρογῆ.

Εἰδικὸς Νόμος θέλει ὀρίσῃ τὰ περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν, τὰς ἐπιβλαπτεῖς ποινὰς καὶ τὴν διαδικασίαν.

Ἄρθρ. 84.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ εἰδικοῦ περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν Νόμου, ἡ Βουλὴ δύναται νὰ κατηγορῇ αὐτοὺς καὶ ἡ Γερουσία νὰ τοὺς δικάζῃ ἕνεκεν ἐσχάτης προδοσίας, καταχρήσεως δημοσίας περιουσίας, παρὰ νόμου εἰσπράξεως καὶ πάσης παραβάσεως τῶν ὅρων τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρ. 85.

Ὁ Βασιλεὺς δύναται ν' ἀπονεύμῃ χάριν εἰς Ὑπουργὸν καταδικασθέντα ὑπὸ τῆς Γερουσίας, μόνον ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτῆς ἢ τῆς Βουλῆς.

Περὶ δικαστικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρ. 86.

Ἡ Δικαιοσύνη πηγάζει ἀπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐνεργεῖται δὲ διὰ Δικαστῶν ὑπ' αὐτοῦ διοριζομένων.

Ἄρθρ. 87.

Οἱ Δικασταὶ καθὼς καὶ τὰ ψῆφον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου θέλουσιν εἶναι ἰσόβιοι. Ὁ χρόνος, καθ' ὃν θέλουσιν κατασταθῇ τοιοῦτοι, θέλει ὁρισθῇ δι' εἰδικοῦ Νόμου, ἐκδοθησομένου μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος.

Ἀφ' ἧς ἐποχῆς οἱ Δικασταὶ καὶ τὰ ψῆφον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατασταθῶσιν ἰσόβιοι, δὲν δύνανται νὰ παύσωσιν, ἄνευ δικαστικῆς ἀποράσεως.

Ἄρθρ. 88.

Εἰσαγγελεῖς, Ἀντεισαγγελεῖς καὶ Εἰρηνοδίκαὶ δὲν ἀπολαμβάνουσι τῶν δικαιωμάτων τῆς ἰσοβιότητος.

Ἄρθρ. 89.

Οὐδεὶς ἀφαιρεῖται ἄκων τοῦ παρὰ τοῦ Νόμου ὀρι-

σμένου εἰς αὐτὸν Δικαστοῦ· ὅθεν δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἐκτεκτα δικαστήρια ὑφ' ὁποιονδήποτε ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συστηθῶσιν.

Ἄρθρ. 90.

Αἱ συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων εἶναι δημόσιαι, ἐκτὸς ὅταν ἡ δημοσιότης ᾖ θέλων εἶσθαι ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ χρηστὰ ᾗθη καὶ τὴν κοινὴν εὐταξίαν, ἀλλὰ τότε τὰ δικαστήρια ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσι περὶ τούτου ἀπόφασιν.

Ἄρθρ. 91.

Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ ᾖναι αἰτιολογημένη καὶ ν' ἀπαγγέλληται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Ἄρθρ. 92.

Τὸ ὁρκωτικὸν σύστημα διατηρεῖται.

Ἄρθρ. 93.

Τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων ὡσαύτως καὶ τὰ τοῦ τύπου, ὡς ἂν ταῦτα δὲν ἀφορῶσι τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

Ἄρθρ. 94.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δικαστὴν νὰ δεχθῇ καὶ ἄλλην ὑπηρεσίαν ἐμισθον, ἐκτὸς τῆς τοῦ Καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Ἄρθρ. 95.

Εἰδικὸς Νόμος θέλει κανονίσῃ τὰ περὶ Στρατοδικείων καὶ Ναυτοδικείων.

Ἄρθρ. 96.

Τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων θέλουσιν ὁρισθῇ δι' εἰδικοῦ Νόμου.

Γενικὴ διαταγή.

Ἄρθρ. 97.

Εἰδικὸς Νόμος θέλει κανονίσῃ τὰ περὶ ἀποχωρήσεως τῶν Γερουσιαστῶν καὶ ἰσοβίων Δικαστῶν, ἕνεκα γήρατος, ἢ διαρκῶν νοσημάτων.

Ἄρθρ. 98.

Ἄνευ Νόμου, στρατὸς ξένος οὔτε εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν, οὔτε δύναται νὰ διαμείνῃ εἰς τὸ Κράτος, ἢ νὰ διέλθῃ δι' αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 99.

Μόνον ὅπως καὶ ὅταν ὁ Νόμος διατάσσῃ οἱ στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ στεροῦνται τοῦ βαθμοῦ, τῶν τιμῶν καὶ τῶν συντάξεόν των.

Ἄρθρ. 100.

Οὐδεὶς ὅρκος ἐπιβάλλεται, ἄνευ Νόμου, ὀρίζοντος καὶ τὸν τύπον αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 101.

Τὰ ὑπάρχοντα διοικητικὰ δικαστήρια καταργεῖται καὶ δὲ ὑπαγόμενα εἰς αὐτὰ περὶ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑποθέσεις ἀνατίθενται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος εἰς τὴν τακτικὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων, καὶ θέλουσιν δικάζεσθαι ὡς κατεπίγουσαι. Νόμοι ἰδιαίτεροι, ἐκδοθησομένοι ἐντὸς τῆς πρώτης Βουλευτικῆς περιόδου θέλουσιν ὑπαγάγει ἐπίσης ὅλας τὰς λοιπὰς τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑποθέσεις εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια καὶ κανονίσει τὴν διαδικασίαν.

Αἱ ἄρσεις συγκρούσεως θέλουσιν δικάζεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Κάνεν δικαστήριον, κλήμει δικαιοδοσία τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ δὲν ἔμπορὶ νὰ ὑπαρῇ τοῦ λοιποῦ ἄνευ Νόμου.

οὐδείς συλλαμβάνεται, οὐδὲ φυλακίζεται εἰμὴ δι' αἰτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως.

Ἄρθρ. 6.

Ποινὴ δὲν ἐπιβάλλεται ἄνευ Νόμου, ὁρίζοντος προηγουμένως αὐτήν.

Ἄρθρ. 7.

Ἐκαστος, ἢ καὶ πολλοὶ ὁμοῦ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀναφέρωνται ἐγγράφως εἰς τὰς ἀρχάς, τηρούντες τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ κατοικία ἐκάστου εἶναι ἄσυλος· οὐδεμία κατ' οἶκον ἐρευνᾶ ἐνεργεῖται εἰμὴ ὅταν καὶ ὅπως ὁ Νόμος διατάσῃ.

Ἄρθρ. 9.

Ἐν Ἑλλάδι οὔτε πωλεῖται οὔτε ἀγοράζεται ἄνθρωπος. Ἀργυρώνητος, ἢ δούλος παντὸς γένους καὶ πάσης θρησκείας εἶναι ἐλεύθερος, ἅμα πατήσῃ ἐπὶ Ἑλληνικῷ ἐδάφους.

Ἄρθρ. 10.

Πᾶς τις δύναται νὰ δημοσιεύῃ προφορικῶς τε, ἐγγράφως καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμοὺς του, τηρῶν τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος καὶ λογοκρισία δὲν ἐπιτρέπεται.

Οἱ ὑπεύθυνοι συντάκται, ἐκδότης καὶ τυπογράφοι ἐφημερίδων δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς οὐδεμίαν χρηματικὴν προκαταβολὴν λόγῳ ἐγγυήσεως.

Οἱ ἐκδότης ἐφημερίδων θέλουσι εἰσθαι πολῖται Ἕλληνες.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις ἐνεργεῖται δαπάνῃ τοῦ Κράτους· εἰς δὲ τὴν δημοτικὴν συντρέχει καὶ τὸ Κράτος κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀνάγκης τῶν δήμων.

Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συστήνῃ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, συμμορφούμενος μὲ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 12.

Οὐδείς στερεῖται τῆς ιδιοκτησίας του εἰμὴ διὰ δημοσίων ἀνάγκων, προστηκόντως ἀποδεσμευμένον, ὅταν καὶ ὅπως ὁ Νόμος διατάσῃ, πάντοτε δὲ προηγουμένης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 13.

Αἱ θάσανοι καὶ ἡ γενικὴ δήμεσις ἀπαγορεύονται.

Ἄρθρ. 14.

Τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν εἶναι ἀπαράβιαστον.

Περὶ συντάξεως τῆς Πολιτείας.

Ἄρθρ. 15.

Ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται συνάμα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρ. 16.

Τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν Νόμων ἀνήκει εἰς τε τὸν Βασιλέα, τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν. Πᾶς Νόμος, ἀφορῶν τοὺς ἐτήσιους προϋπολογισμοὺς, τὰ ἔσοδα ἢ ἔξοδα τοῦ Κράτους, διάθεσιν ἐθνικῆς περιουσίας, τὸν ἐτήσιον προσδιορισμὸν τῆς Στρατιωτικῆς καὶ Ναυτικῆς δυνάμεως καὶ τὴν Στρατολογίαν καὶ Ναυτολογίαν, εἰσάγεται πρῶτον εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ψηφίζεται παρ' αὐτῆς.

Ἄρθρ. 17.

Οὐδεμία πρότασις, ἀφορῶσα αὐξήσιν τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ μισθοδοσίαν ἢ σύνταξιν, ἢ ἐν γένει δι' ὄφελος προσώπου, πηγάζει ἐκ τῆς Βουλῆς, ἢ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρ. 18.

Ἐὰν πρότασις Νόμου ἀπορρίφθῃ ὑπὸ μιᾶς τῶν τριῶν νομοθετικῶν δυνάμεων, δὲν παρουσιάζεται ἐκ νέου εἰς τὴν αὐτὴν Βουλευτικὴν Σύνοδον.

Ἄρθρ. 19.

Ἡ ἐπίσημος ἐρμηνεία τῶν Νόμων ἀνήκει εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

Ἄρθρ. 20.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα, ἐνεργεῖται δὲ διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ διοριζομένων ὑπευθύνων ὑπουργῶν.

Ἄρθρ. 21.

Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται διὰ τῶν δικαστηρίων, καὶ δὲ δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Περὶ τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρ. 22.

Τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως εἶναι ἱερὸν καὶ ἀπαράβιαστον, οἱ δὲ ὑπουργοὶ αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνοι.

Ἄρθρ. 23.

Οὐδεμία πράξις τοῦ Βασιλέως ἰσχύει, οὐδ' ἐκτελεῖται, ἂν δὲν ᾖναι προσυπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, ὅστις διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς του καθίσταται ὑπεύθυνος.

Ἐν περιπτώσει δὲ ἀλλαγῆς ὁλοκληροῦ τοῦ ὑπουργείου, ἂν οὐδείς τῶν παυσάντων ὑπουργῶν συγκατατεθῇ εἰς τὸ νὰ προσυπογράψῃ τὸ τῆς ἀπολύσεως τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ νέου ὑπουργείου Διάταγμα, ὑπογράφονται ταῦτα παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ νέου ὑπουργείου, ἀφοῦ αὗτος διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως δώσῃ τὸν ὄρκον.

Ἄρθρ. 24.

Ὁ Βασιλεὺς διορίζει καὶ παύει τοὺς ὑπουργοὺς αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 25.

Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὁ ἀνώτατος ἄρχων τοῦ Κράτους· ἄρχει τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεων, κηρύττει πόλεμον, συνομολογεῖ συνθήκας εἰρήνης, συμμαχίας καὶ ἐμπορίας· ἀνακοινώνει δὲ αὐτάς εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν μετὰ τῶν ἀναγκαίων διασαφίσεων, ἅμα τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ Κράτους τὸ ἐπιτρέψωσιν.

Αἱ περὶ ἐμπορίας ὁμοῦ συνθήκαι, καὶ ὅσαι ἄλλαι περιέχουσι περὶ ἐμπορίας περὶ τῶν ὁποίων κατ' ἄλλας διατάξεις τοῦ παρόντος Συντάγματος δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ τι ἄνευ Νόμου, ἢ ἐπιβαρύνουσιν ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας, δὲν ἔχουσιν ἰσχύον, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρ. 26.

Οὐδεμία παραχώρησις ἢ ἀνταλλαγὴ χώρας δύναται νὰ γενῇ ἄνευ Νόμου.

Οὐδέποτε τὰ μυστικὰ ἄρθρα συνθήκης τινὸς δύνανται ν' ἀνατρέψωσι τὰ φανερά.

Ἄρθρ. 27.

Ὁ Βασιλεὺς ἀπονέμει τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ ναυτικούς βαθμοὺς, διορίζει καὶ παύει τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ Νόμου ὁρισμένων ἐξαιρέσεων, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ διορίσῃ ὑπάλλους εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς πολιτείας.

ως τῶν Βουλευτικῶν καθηκόντων, καὶ τότε μόνον ἀναλαμβάνουσιν αὐτὰ, ὅταν ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου.

Ἄρθρ. 65.

Ἡ Βουλὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν Βουλευτῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν ἐκαστῆς Βουλευτικῆς Συνόδου τὸν Πρόεδρον, τοὺς Ἀντιπροέδρους καὶ τοὺς Γραμματεῖς αὐτῆς.

Ἄρθρ. 66.

Ἡ Βουλὴ ἐξετάζει τὰ πληρεξούσια τῶν Βουλευτῶν καὶ ἀποφασίζει περὶ τῶν ἀναρρομένων ἀμειψιότησεων.

Ἄρθρ. 67.

Οἱ ἐκπληρώσαντες τὰ χρεῖα τῶν Βουλευτῶν λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου ἀποζημιώσιν δραχμῶν διακοσίων πενήκοντα κατὰ μῆνα, διαρκούσης τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου.

Ἄρθρ. 68.

Οἱ Βουλευταὶ, οἱ λόγῳ πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἄλλως πως μισθοδοτούμενοι, δὲν λαμβάνουσιν εἰμὴ τὸ τυχὸν ἐλλείπον μέχρι τῆς ἀνωτέρω ὁρισθείσης μηνιαίας ἀποζημιώσεως.

Περὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρ. 69.

Ἡ Γερουσία εἶναι μέρος ἀναπόσπαστον τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρ. 70.

Ὁ Βασιλεὺς διορίζει τοὺς Γερουσιαστὰς ἰσοβίως. Τὰ Διτάγματα τοῦ διορισμοῦ τῶν προσυπογράφονται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 71.

Ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς τῶν Γερουσιαστῶν ὀρίζεται εἰς εἴκοσι καὶ ἐπτὰ· δύναται δὲ ὁ Βασιλεὺς ν' αὐξήσῃ αὐτὸν, κατὰ τὰς ἀνάγκας, μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν.

Μόνον συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς δύνανται νὰ διορισθῶσιν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως πλείονες Γερουσιασταὶ τοῦ εἰρημένου ἀριθμοῦ.

Ἄρθρ. 72.

Διὰ νὰ διορισθῇ τις Γερουσιαστὴς πρέπει

- 1) Νὰ ᾖ πολίτης Ἕλλην,
- 2) Νὰ ᾖ ἐγκαταστημένος ἐν τῇ Ἑλλάδι,
- 3) Ν' ἀπολαμβάνῃ τὰ ἀσυκὰ καὶ πολιτικὰ δικαιώματα,
- 4) Νὰ συνεπλήρωσε τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ
- 5) Ν' ἀνεδείχθῃ ἐν τῇ Ἑλλάδι,

α') Εἴτε μέλος, ἢ Ὑπουργὸς τῶν κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἐθνικῶν Κυβερνήσεων τοῦλάχιστον ἅπαξ μέχρι τέλους τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐβδόμου ἔτους.

β') Εἴτε Πληρεξούσιος, ἐκλεχθεὶς δις, εἰς ἐθνικὰς Συνελεύσεις, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς παρούσης, ἢ Βουλευτῆς εἰς δύο τοῦλάχιστον περιόδους, παρελθούσας καὶ μελλούσας, ἢ ἅπαξ Πληρεξούσιος καὶ ἅπαξ Βουλευτῆς.

γ') Εἴτε Ἀρχηγὸς Στρατοπέδου, ἢ Στόλου, ἢ Ναυτικῆς μοίρας, ὀδηγήσας τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα εἰς πολιορκίας ἢ μάχας.

δ') Εἴτε ἀνὴρ ἱστορικός διὰ λαμπρῶν ἀνδραγαθημάτων, ἢ ἀδροτάτων χρηματικῶν θυσιῶν.

ε') Εἴτε Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, εἰς δύο Βουλευτικὰς Συνόδους, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Συντάγματος.

ς) Εἴτε Ὑπουργός, μετὰ τετραετίαν ὡς τοιοῦτος.

ζ) Εἴτε Στρατηγός, Ἀντιστράτηγος, Ὑποστράτηγος, Ναύαρχος, Ἀντιναύαρχος, ἢ Ὑποναύαρχος, μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του ὡς τοιοῦτος.

η') Εἴτε Πρόεδρος, μετὰ πενταετὴ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος.

θ') Εἴτε Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, μετὰ ἐξαετὴ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος.

ι') Εἴτε Εἰσαγγελεὺς παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ἢ Πρόεδρος Ἐφετών, ἢ Νομάρχης, μετὰ ὀκταετὴ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος.

ια') Εἴτε Ἐπίτροπος παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ, Εἰσαγγελεὺς παρ' Ἐφέταις, ἢ Ἀρειοπαγίτης, μετὰ δεκαετὴ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος.

ιβ') Εἴτε Πρόεδρος Νομαρχικοῦ Συμβουλίου, τρίς ὡς τοιοῦτος ἐκλεχθεὶς καὶ ἐξ ἑτῆ ὡς νομαρχικός Σύμβουλος ὑπηρετήσας.

ιγ') Εἴτε Πρόεδρος τοῦ Πανεπιστημίου, δις ὡς τοιοῦτος ἐκλεχθεὶς καὶ μετὰ δεκαετὴ ὑπηρεσίαν ὡς Καθηγητής.

ιδ') Εἴτε Ἀντιπρόεδρος Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, δις ὡς τοιοῦτος ἐκλεχθεὶς καὶ μετὰ ἐξαετὴ ὑπηρεσίαν ὡς ἐπιμελητής.

Ἡ ἐναρξίς τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις ς' μέχρι ιδ' ἀναρρομένων ὑπηρεσιῶν θέλει λογίζεσθαι ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος.

Τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ προσόντα τοῦ Γερουσιαστοῦ θέλουν ἀναθεωρηθῇ μετὰ δεκαπενταετίαν ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρ. 73.

Ὁ διατελέσας εἰς πλείονας τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑπηρεσιῶν δύναται νὰ ἐνώσῃ τὰς χρονικὰς αὐτοῦ διαρκείας πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ παρὰ τῆς διαρκεστερας ὑπηρεσίας, κατὰ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ὀριζόμενα, ἀπαιτουμένου χρόνου.

Ἄρθρ. 74.

Διὰ τὸν διορισμὸν ἐκάστου Γερουσιαστοῦ ἀπαιτεῖται χωριστὸν Διάταγμα, διαλαμβάνον ἀκριβῶς τὰς ἐκδουλεύσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται κατὰ τὸ 72 ἄρθρον ὁ διορισμός.

Ἄρθρ. 75.

Οἱ Βασιλόπαιδες καὶ ὁ ἐπίδοξος τοῦ Θρόνου Διάδοχος εἶναι αὐτοδικαίως Γερουσιασταὶ, ἅμα συμπληρώσῃ τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ ψηφοφορῶσιν, εἰμὴ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου.

Ἄρθρ. 76.

Ἡ Βουλευτικὴ Σύνοδος τῆς Γερουσίας ἀρχεῖται καὶ λήγει συγχρόνως μετὰ τὴν τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 77.

Πᾶσα συνεδρίασις τῆς Γερουσίας, ἐκτὸς τοῦ χρόνου καθ' ὃν συνεδριάζει ἡ Βουλὴ, εἶναι παράνομος, καὶ πᾶσα πράξις, γινομένη ἐν τοιαύτῃ συνεδριάσει, εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος, ἐκτὸς ὅταν ἡ Γερουσία συνέρχηται ὡς δικασικὸν ὄργανον, ὅτε μόνον τὰ παρὰ τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενα δικαστικὰ αὐτῆς καθήκοντα δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ.

Ἄρθρ. 78.

Ὁ Βασιλεὺς διορίζει ἐκ τῶν Γερουσιαστῶν τὸν Πρόεδρον τῆς Γερουσίας κατὰ τριετίαν· αὕτη δὲ κατὰ πᾶσαν

